'Ik ben verknocht aan dit ziekenhuis'

Bestuurder Ton Tiebosch neemt op 12 september afscheid van 'zijn' ziekenhuis. Dat valt hem zwaar. 'Straks ben ik geen onderdeel meer van de organisatie waar ik me nog zo verbonden mee voel.' Gelukkig weet hij dat het in en met Martini wel goed komt. 'Er werken hier heel deskundige maar vooral bevlogen professionals. Mensen die intrinsiek gemotiveerd zijn om het beste te doen voor de patiënt en voor elkaar. Dát maakt het Martini tot een heel goed ziekenhuis.'

Ton is zijn loopbaan begonnen in het universitaire ziekenhuis van Maastricht en later van Groningen. 'Rond mijn veertigste maakte ik de switch van een academische carrière naar het Martini Ziekenhuis. Naast patholoog werd ik voorzitter van de Medische Staf en van Stichting Palga, een organisatie die alle Nederlandse pathologie-uitslagen verzamelt en onmisbaar is voor de Nederlandse kankerregistratie. In 2016 ben ik toegetreden tot de Raad van Bestuur van het Martini, met als primaire portefeuille Kwaliteit en Veiligheid.'

Pluche?

'In de ruim acht jaar dat ik bestuurder was, heb ik veel bestuurswisselingen meegemaakt. Eigenlijk vond ik in 2022 - na de Covidperiode - al dat de tijd rijp was voor vernieuwing in de Raad van Bestuur. Het vroegtijdige vertrek van André Postema gooide echter roet in het eten. Toen ook Tamara Kroll vertrok, heb ik met de Raad van Toezicht afgesproken langer te blijven om bestuurlijke continuïteit te bieden. Het is dus niet zo dat ik aan het pluche vast zit, het liep gewoon zo. Nu Henk Snapper binnenkort versterking krijgt van Fleurisca Korteweg is de weg van mijn werkzame leven afgerond.'

Succesfactor

'Wat mij altijd heeft aangesproken in het bestuurlijk werk, is de brede kijk op hoe een ziekenhuisorganisatie reilt en zeilt, ook binnen het regionale netwerk, en hoe collega's daarin met patiënten en met elkaar omgaan. Voor mij als dokter staat daarbij altijd de kwaliteit van zorg voorop. Dat gaat in een ziekenhuis niet vanzelf. Het vraagt om de gezamenlijke drijfveer om zorg te bieden zoals je wenst voor je partner, kind of ouder. Natuurlijk zijn er systemen en procedures nodig om inzicht te krijgen in wat goed gaat en beter kan - de zorg mag tenslotte niet van toevalligheden aan elkaar hangen - maar de succesfactor ligt echt bij de bevlogenheid van de collega's om hele goede en liefdevolle zorg te bieden.'

Helaas...

'Helaas gebeuren er ook incidenten en calamiteiten of behandelen collega's elkaar onheus. Heel belangrijk is dat we dit bespreekbaar maken en bereid zijn ervan te leren. En ook dat we ons durven te verontschuldigen naar degenen die leed is aangedaan. Ik weet dat iedereen die hier werkt, het beste voor heeft met de patiënt en met elkaar. Maar ons werk is mensenwerk, daar hoort bij dat we fouten maken. Patiënten en collega's die met de gevolgen hiervan te maken hebben, begrijpen dat ook. Zij willen vooral gehoord en erkend worden in dat wat hen is overkomen. Deze cultuur heb ik als bestuurder altijd geprobeerd uit te dragen. Iedereen probeert altijd het beste te doen, maar soms hebben we het goede toch niet goed genoeg gedaan, ik ook niet. Dan is het zaak dat we ons door de organisatie en collega's gesteund voelen en samen proberen het morgen toch anders of beter te doen.'

Samen #teammartini

'De ziekenhuiszorg staat voor enorme uitdagingen waar het gaat om de toenemende zorgvraag die we met minder mensen moeten opvangen. Dit vraagt onherroepelijk om nog betere samenwerking, tussen afdelingen en specialismen, met collega-ziekenhuizen en in de keten met huisartsen en verpleeg- en verzorgingshuizen. Alleen samen kunnen we de zorg beter inrichten en toch met plezier blijven werken. In de Covidperiode hebben we laten zien dat dat in het Martini Ziekenhuis mogelijk is. Met recht mogen we ons dan ook #teammartini noemen. Dat ik hier straks geen onderdeel meer van ben, valt me zwaar. Tegelijk ben ik blij dat ik heb mogen bijdragen aan deze prachtige organisatie. En nee, ik heb geen omlijnd plan voor hoe ik straks mijn tijd ga invullen. Ik ga eerst een paar maanden de tijd nemen om mijn gedachten te ordenen. Daarna komen er ongetwijfeld mooie dingen op mijn pad.'

> 'Martini was bij Ton in hele goede handen'
>
> Jan de Jeu, voorzitter Raad van Toezicht

'Kwaliteit van zorg en zorg voor medewerkers, dat is wat Ton drijft. Terecht benoemt hij dat kwalitatief goede zorg vraagt om deskundige en bevlogen professionals. Als bestuurder moet je deze professionals koesteren. En dat is precies wat Ton de afgelopen jaren als bestuurder heeft gedaan. Dat lazen we zeker in de inspirerende stukjes die hij voor de Corona Updates schreef. Altijd trots op de prestaties die samen waren bereikt, bezorgd over de niet aflatende hoge werkdruk, eerlijk over de stand van zaken en veel bemoedigende woorden. Ton is, zo zegt hij zelf, verknocht aan dit ziekenhuis. Maar eerlijk gezegd is dit ziekenhuis ook verknocht aan Ton. Het ga je goed, Ton.'